

[Jytte Andersen]

en uomtvistelig kendsgerning, at der er sket en lang række forringelser på de her uddannelser, og det var det, jeg var inde på i min tale.

Det er også indiskutabelt, at partiet Venstre jo lægger megen vægt på en mulighed for forældreløn. Det ser vi faktisk som et udtryk for, at man hellere vil have kvinderne ud af arbejdsmarkedet end fastholde deres tilknytning til arbejdsmarkedet.

På baggrund af det, undervisningsministeren har meldt, nemlig en positiv diskussion om de nye spor, de øgede spor, som er kommet med på finansloven ved socialdemokratisk medvirken, en positiv holdning til at se på efteruddannelsesspørgsmålet og spørgsmålet om opsamling og formidling af sociale forløb, vil Socialdemokratiet undlade at stemme om dagsordenen.

SF skal ikke forstå det sådan, at vi ikke har været tilfredse med debatten. Det har været en god og en nyttig debat. Jeg synes, at der hænger noget i luften, som er ubehageligt, nemlig at der stadig væk er en høj arbejdsløshed blandt pædagoger. Jeg har fået fat i nogle tal fra Den Forebyggende Børneforsørgs Arbejdsløshedskasse fra december måned, og af dem fremgår det, at der kun er 635 arbejdsløse pædagoger på landsplan; det er fuldtidsforsikrede ledige. Antallet af deltidsforsikrede ledige er selvfølgelig noget mere, nemlig 3.228. Det hænger sammen med den personalepolitik, man har i mange kommuner. Det kan godt være, at en vis del af dem skal være deltidsarbejdende, fordi der skal være en vis fleksibilitet, men jeg synes ikke, at den situation skal bruges til at fastholde et argument, der ikke er hold i.

Hvis man tager tallene for de fuldtidsforsikrede ledige BUPL'er i 1986, var der 4,7 pct. ledige, og i 1988, de sidste opgørelser, er der kun 2,7 pct. ledige. Det synes vi ikke man kan bruge til at sige, at der er høj arbejdsløshed. Det forvrider debatten, og det synes jeg er en lille smule ærgerligt.

Ebba Strange (SF):

Jeg vil godt lige fortsætte med det sidste, fru Jytte Andersen sagde noget om.

Ude i kommunerne sidder man og regner brøker ud for, hvor mange pædagogtimer der er i de enkelte institutioner, og det kan blive de mest besynderlige brøker: 28 $\frac{1}{2}$ og 37 $\frac{1}{2}$ og 12 komma jeg ved ikke hvad. Det er klart, at når man er

i den situation, så vil man få nogle folk, som ønsker, og som økonomisk er nødt til at have heltidsarbejde, men som må tage nogle af de brøksstillinger. Det er en helt anden situation, end man kender i folkeskolen. Der ser ansættelsesbilledet helt anderledes ud.

Jeg tror, det er derfor, der er den forskel, ministeren ligesom spurgte til, i de officielle arbejdsløshedsstatistikker for det ene område og for det andet område. Jeg tror, at en af grundene er den besynderlige brøkdregning, man laver ude i kommunerne.

Ministerens sagde, at han ikke havde nogen aktuelle planer om yderligere sammenlægning af seminarier, og at han var forbavset over, så godt det var gået. Vi har jo været inde på i vores første runde, at det gik, som det gik, og at det ikke var ministerens fortjeneste, at det gik så godt, men seminariernes.

Jeg vil godt gentage, at hvis det er meningen, at det her skal fortsætte, at 2-sporsseminarier skal gøres til 3-spors og 4-spors, så skylder ministeren en planlægning, det gør han altså. Han skylder området en planlægning, han skylder de unge mennesker en planlægning. Det kan ikke nytte noget, at vi en gang til skal have en julehovsaløsning som den, der ganske rigtigt inspirerede os til debatten i dag.

Og så er vores forslag om et udvalg altså blevet afvist. Til gengæld er der en hel masse, ministeren godt vil kigge på og se, om jeg har ret i, at der er strammet op på frihedsgraderne. Jeg er spændt på, hvad ministeren får ud af sin bekendtgørelseslæsning, om han vil give mig ret. De resultater, ministeren får ud af at kigge på de her ting, skal så drøftes i Uddannelsesudvalget. Det kan jeg ønske Uddannelsesudvalget held og lykke til. Jeg håber, at det kommer til at foregå på en sådan måde, at man, inden man lægger sig fast på nye ændringer, nye forandringer i de her uddannelser, tager de mennesker med på råd, som er involveret i området.

Det sidste, jeg skal sige noget om, er det dér med, at det er blevet for dyrt at have folk i praktik, og at det er noget helt andet at have pædagogstuderende i praktik end at have lærlinge i mesterlære eller i efg-lære. Man betragtede i sin tid praktikken – det sagde jeg lidt om i mit oplæg – som en meget væsentlig del af den 3-årige uddannelse. Man fandt derfor, det var vigtigt, at de unge mennesker, der var ude i praktik, opfattede sig som værende under uddannelse, og